

L'OVIM reclama aprofundir en el reconeixement de la violència institucional a la DGAIA i no parlar només de "disfuncions del sistema"

- L'Observatori de Violències Institucionals Masclistes demana ampliar el reconeixement de la violència institucional més enllà dels abusos en recursos residencials i incloure-hi les decisions, pràctiques i omissions institucionals que generen desprotecció, revictimització o agreugen el dany.
- Des de l'Observatori també es considera que l'externalització de la gestió no externalitza la responsabilitat pública i que la manca de recursos o la sobrecàrrega professional no justifiquen l'incompliment de les obligacions de protecció, investigació, reparació i no-repetició.
- En els casos de Catalunya analitzats per l'OVIM en què nenes, nens i adolescents són víctimes centrals de violència institucional masclista, el sector de protecció a la infància i l'adolescència és el segon més assenyalat (21,9 %).

Barcelona, setembre de 2026. L'**Observatori de Violències Institucionals Masclistes (OVIM)** reclama al Parlament i al Govern de Catalunya **aprofundir en el reconeixement de la violència institucional a la DGAIA** arran de la Resolució 817/XV, aprovada el passat 22 de juliol. Un posicionament compartit per les més de vint organitzacions feministes que formen part de l'Observatori, les quals defensen que aquesta violència no es limita als abusos o agressions que es poden produir dins dels recursos residencials, sinó que també es manifesta a través d'actuacions com procediments sense garanties suficients, manca de protecció, valoracions inadequades del risc, absència d'escolta o omissions institucionals que generen o agreugen el dany. "Anomenar aquestes pràctiques com a violència institucional, i no només com a disfuncions del sistema, permet situar al centre les responsabilitats públiques davant les vulneracions de drets", explica Violeta Assiego, assessora de l'OVIM experta en drets de les infàncies i les dones.

De la mateixa manera, des de l'Observatori es reclama **incorporar la diligència deguda i la responsabilitat dels poders públics** per prevenir les vulneracions, protegir les víctimes, investigar els fets, establir responsabilitats, reparar el dany i adoptar garanties de no-repetició, especialment quan és l'Administració qui exerceix la guarda o tutela de nenes, nens i adolescents. "Entenem que la manca de recursos o la sobrecàrrega professional poden explicar el context, però de cap manera això justifica l'incompliment de les obligacions de protecció per part dels serveis públics", afegix Julia Vega, portaveu de l'OVIM.

Incorporar una perspectiva feminista, antiracista i interseccional en els equips tècnics i els processos de presa de decisions del sistema de protecció, així com **reconèixer nenes, nens i adolescents com a víctimes directes i subjectes de drets**, són altres de les demandes que l'Observatori vol traslladar al Parlament. I és que, basant-se en l'evidència recollida pel seu últim

informe, dels 91 casos de Catalunya classificats com a violència institucional masclista (VIM), en 24 casos —el **26%**— les víctimes centrals han estat nenes, nens i adolescents. En el conjunt dels casos de Catalunya, **el sector de protecció a la infància i l'adolescència és el segon sector més assenyalat (9,4 %)**, després del judicial (65,9%). Si ens centrem específicament **en els casos protagonitzats per nenes, nens i adolescents, el sector de protecció a la infància i l'adolescència és també el segon més assenyalat, amb un 22%**.

Segons els patrons identificats, en contextos d'institucionalització, nenes, nens i adolescents, sota tutela o guarda institucional, pateixen situacions de risc o dany que posen en perill la seva integritat física, psicològica i sexual. *"Al meu centre hi havia nens que havien patit abusos i no sabien com gestionar el que els havia passat. Sense l'acompanyament adequat, alguns van acabar reproduint aquests abusos amb altres companys"*, recull un dels testimonis anonimitzats inclosos en l'informe 2025.

Els avenços que incorpora la Resolució

La Resolució reconeix problemes estructurals acumulats durant anys en el sistema de protecció i planteja reformes en àmbits com la prevenció, la planificació, les garanties jurídiques, la participació infantil, l'atenció al trauma, la desinstitucionalització i els mecanismes de supervisió i rendició de comptes.

El mateix Dictamen assenyala que, des de 2015, els casos que cal atendre han augmentat un 84% i el nombre d'infàncies i adolescències tutelades un 71%, tot sense un increment equivalent dels recursos. També constata que només el 5% de les places residencials i 7 dels 157 CRAE són de gestió pública directa.

Des de l'OVIM, aquest es considera un diagnòstic imprescindible, però insuficient. És per això que s'apunta a una **reforma integral de la Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència**. "L'objectiu ha de ser adaptar el marc català als estàndards introduïts per la **LOPVI**, incorporar les Observacions finals del Comitè dels Drets de l'Infant de 2026 i traslladar al marc normatiu les reformes plantejades per la mateixa Resolució del Parlament", concreta Assiego sobre aquest punt.

Per a l'Observatori, la crisi que ha situat el sistema de protecció a la infància en el centre del debat públic constitueix una oportunitat per anar més enllà de corregir-ne les disfuncions i construir **un sistema garantista, feminista, antiracista i centrat en els drets de les infàncies i adolescències**, en què les institucions actuïn com a garants de drets i no esdevinguin espais de revictimització o producció de dany.

L'informe ha estat elaborat per Almena Cooperativa Feminista, en col·laboració amb Associació Hèlia, les assessores expertes en infàncies i adolescències Violetes Assiego i Romaisa Kríma, i les imprescindibles aportacions de totes les integrants del Consell de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes (OVIM).

Les dades que aquí es presenten han estat filtrades per territori, representant únicament la realitat de Catalunya a partir dels casos d'aquesta comunitat autònoma arribats al canal de denúncia col·lectiva l'any 2025.

El [OVIM](#) és una plataforma de la societat civil, d'incidència política i social, que vigila, des d'una perspectiva de drets, feminista, interseccional i antiracista, la producció de violències institucionals masclistes per part de les institucions, entitats, serveis i professionals públics, per a exigir, a través d'estratègies col·lectives, una actuació de l'Estat en la qual aquest assumeixi la seva responsabilitat de garantir el dret de dones, nenes, nens i adolescents a una vida lliure de violències masclistes.

[Enllaç informe OVIM 2025](#)

[Enllaç informe temàtic nenes, nens i adolescents OVIM 2025](#)

El Consell de l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes (OVIM) som: Associació Hèlia, Almena Cooperativa Feminista, Associació d'Assistència a Dones Agredides Sexualment (AADAS), Fundación Aspacia, Associació Accions Fem, Asociación de Investigación y Especialización sobre Temas Iberoamericanos (AIETI), Asociación de Mujeres y Hombres Damos la Cara contra la Violencia de Género, Asociación Por Ti Mujer, Asociación Trenzadas, Associació Heroïnes Anònimes, Colectiva 1600s, Dones amb Empenta (DAE), Federación de Asociaciones de Mujeres Arena y Laurisilva, Furia Mexicana, L'Associació Drets Sexuals i Reproductius (L'Associació DSIR), Lunes Lilas, Metzineres, Mujeres en paz, Mujeres libres, Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere, Red de Apoyo a la Mujer Inmigrante Víctima de Violencia de Género (Red Aminvi) i Veus Gitanes.

Juntament amb Violeta Assiego Cruz, Marta Cabezas Fernández, Lorena Garrido Jiménez, Romaisa Krime Marroun, Ana Martínez Pérez, Laia Serra i Perelló i Tania Sordo Ruz.

Contacte de premsa: Mary Milena Villena
(mary@almenafeminista.org; info@ovim.org)